



Ad Bouwer: De ambities van een Goudse handbalcoach

Je ziet de inmiddels bereikte leeftijd niet aan hem af. Nog steeds dat profiel met een sportief en getrainde uitstraling. Bovendien een leeftijd waarbij voor velen de pensioengedachte sterker wordt en activiteiten een lager peil bereiken. Zo niet voor Ad, immer het toonbeeld van prestatief denken en handelen. Kenmerkende eigenschappen als levensmotto, vanaf z'n jonge jaren verbonden met het fenomeen sport. Handbal als favoriete keus.



Een carrière in vogelvlucht

Aanvankelijk als (jeugd-)lid van het Goudse Vires et Celeritas, nadien spelend bij onder meer le klasser Snelwiek in Rotterdam. De seniorenperiode eind zestig-zeventiger jaren. De bevestiging overigens van aanwezig talent en sportieve ambitie. Een bewuste overgang derhalve, om op het hoogste platform in de landelijke competitie te kunnen acteren.



Trainerschap

Tijdens die periode wordt tevens de aanzet gegeven tot een weloverwogen vervolgs-cenario: de voorbereiding op het trainerschap. Door het volgen van diverse opleidingen op dit terrein bereikt hij nog voor z'n dertigste levensjaar het diploma oefenmeester 1. Een predicaat, geschikt voor vak-uitoefening tot aan het hoogste niveau van het Nederlandse handbal. Voorwaar een prestatie van formaat. De opgedane vaardigheden leiden tevens tot de oversteek naar het dameshandbal. Ook jeugdselecties worden aan zijn zorg toevertrouwd. Het werkterrein is wederom de regio Rotterdam. In een reeks van jaren is hij als trainer/coach actief bij diverse verenigingen. Met het damesteam van Gewa-Ancora wordt zelfs promotie afgedwongen van de landelijke 1e klasse naar de toenmalige eredivisie.

Een opvallend resultaat dat enkele jaren gehandhaafd zal blijven. Eveneens vanaf de zeventiger jaren wordt de verbinding met sport verbreed door aanpassingen op het maatschappelijk en zakelijk vlak.

Sporthuis Revet

Ad treedt als verkoper in dienst bij het Goudse Sporthuis REVET, later - in de jaren '80 en '90 - optredend als vertegenwoordiger van de sport(voetbal)merken Quick en Patrick. Voorts wordt energie gestoken in het opzetten van een groothandel, hoofdzakelijk gericht op de verkoop van sportkleding. In aanleg een aanvullende activiteit welke eveneens veel aandacht en tijd vereist. Ook België wordt in het werkgebied opgenomen. Naast de vele reis-uren, dient bovendien veel aandacht besteed te worden aan het fenomeen (shirt-)sponsoring. Al met al een flinke aanslag op de factor tijd, waardoor het trainerschap - m.n. op het hoogste niveau - niet meer mogelijk blijkt. Slechts incidenteel en meer als hobby resteert dan nog enige betrokkenheid bij de handbalsport. Wat in die periode overblijft is de persoonlijke beoefening van nog 2 favoriete sporten, namelijk schaatsen en wielrennen. Daarover later meer. Een vooral maatschappelijk georiënteerd tijdperk derhalve, dat doorloopt tot in de beginjaren van het huidige millennium. Bovendien een (levens-)fase tot overdenking van zaken, welke aanleiding zal geven tot geleidelijke afbouw van het voornoemde werkterrein.

Liefde blijft

De oorspronkelijke liefde voor de handbalsport en het trainerschap zijn echter in die "stille" jaren onverminderd aanwezig gebleven. Sporttechnische ontwikkelingen worden nauwgezet gevolgd en in betreffende dossiers opgeslagen. Daarbij in belangrijke mate ondersteunt en geholpen door broer Bert, jarenlang als bondscoach verbonden aan het Nationale dameshandbalteam. De moderne invulling van het trainersvak, te baseren op actuele en hoogwaardige kennis van de materie als geheel. Die blijvende interesse wordt bovendien aangewakkerd door verzoeken "uit de markt", het vak van trainer/coach weer op professionele wijze uit te gaan oefenen. Rond 2004 wordt in effectieve zin de draad weer opgepakt door een hernieuwde maar ook kortstondige verbintenis met Vires et Celeritas. Hoewel er sprake is van een talentvolle damesafdeling (junioren en senioren), strookt de prestatiegerichte aanpak niet met het bestuursbeleid van deze vereniging.

In vooral emotionele betekenis een teleurstellende ervaring.

Al snel meldt zich echter een meer ambitieuze vervanger, de nog jonge handbalvereniging Gemini uit Zoetermeer. Een intensieve en succesvolle periode volgt, onder meer door het behaalde kampioenschap met dames 1 in de regioklasse. De gelijktijdige bevestiging met talentvolle en enthousiaste handbalsters te kunnen samenwerken. Een hedendaagse vereiste, mede gedragen door moderne trainingmethoden en toekomstige begeleiding. Dat laatste vooral toegesneden op bevordering van fysieke en mentale aspecten, zowel individueel als ook in collectief verband.

Het bedrijven van een zekere mate van topsport als gekozen uitgangspunt, te verenigen in gemeenschappelijk te stellen doelen. Een op ambitie gestoeld groepsproces waarbij natuurlijk leiderschap van de trainer/coach van toegevoegde waarde kan zijn. Het leveren van collectieve prestaties op dat gebied blijven meestal niet onopgemerkt. Ook niet binnen bestuurlijke kringen die adequaat en professioneel beleid willen voeren.

Foreholte in Voorhout

Als resultaat leiden deze elkaar versterkende elementen tot een verbintenis met handbalvereniging Foreholte in Voorhout (de regio Bollenstreek).

Een relatief kleine maar desalniettemin ambitieuze vereniging met circa 300 enthousiaste leden.

Met het damesteam 1 wordt momenteel in competitieverband deelgenomen aan de landelijke 1e divisie.

Een verslag met betrekking tot de huidige stand van zaken rond het team volgt als afsluiting van dit artikel.

Een sportleven in historisch perspectief

Binnen het gezin Bouwer is Ad thans een van de vier kinderen. De 3e in rij, samen met een zus en twee broers. Gelet op het toenmalige tijdvak een traditioneel te noemen Goudse familie, "geboren en getogen" in de destijds nog jonge wijk Korte Akkeren. Vader Bouwer is dan als personeelsfunctionaris werkzaam bij Unilever-Emery (de oude Kaarsenfabriek van weleer). Zijn ook aanwezige sportieve inslag leidt tot de keuze voor het handballen en lidmaatschap van Vires et Celeritas. De Goudse handbalvereniging waar periodiek eveneens atletiek en volleybal bedreven kan worden. Vooral door hem kiest ook Ad voor de handbalsport. Hij meldt zich op 12-jarige leeftijd aan bij deze club.

De destijds gehanteerde leeftijdsgrens waarop als junior deelgenomen kan worden aan officieel georganiseerde sportactiviteiten. Gelijktijdig het startmoment dat nadien zal uitgroeien tot een ware passie voor het fenomeen SPORT. Een ingebeelde belevingswereld, welke voor een belangrijk deel z'n verdere leven zal beheersen.

Unilever-Emery

Schoolse vervolgopleidingen sluiten hier helaas niet op aan. Gericht op de metaalbranche worden betreffende opleidingen via de toenmalige L.T.S. en bedrijfsschool Unilever-Emery gevolgd. Een meer toevallige beroepskeuze die nadien bij diverse bedrijven wordt uitgeoefend. In die (levens-)fase groeit echter steeds nadrukkelijker het besef een andere weg te moeten kiezen. Inmiddels (1970) is Ad in de echt verbonden met sport- en jeugdvriendin Petra Jongeboer. De ideale partner om hem te stimuleren grenzen te verleggen en hernieuwde doelen na te streven. In al zijn facetten is de sport hierbij het centrale thema. Al snel daarna ontstaat de zo gewenste combinatie van zowel sport-gerelateerd en maatschappelijk bestaan. Vol energie en overgave -zie deel 1- wordt vervolgens gezamenlijk aan een nieuwe en hopelijk succesvolle toekomst gewerkt.



Wielrennen en schaatsen

Zoals eerder gememoreerd is de passie voor sport ook gericht op het wielrennen en schaatsen. Met o.a. vriend en wielerman Hans Hofman worden talloze kilometers getraind, eveneens aan wielerschaatsen deelgenomen.

Een nog steeds voortdurende hobby overigens, getuige de regelmatige fietsvakanties met eega Petra. Ook het reeds 40 jaar durende lidmaatschap van wielerschaatsclub Excelsior is hiervan het bewijs. De schaatsersport geeft in aanleg een vergelijkbaar beeld. Meer van toepassing op de jaren '70 en '80, ten tijde van de periode sporthuis Revet.



Schaatsersport

Een activiteit die bovendien gepaard ging met de verzorging van conditietrainingen ten dienste van de toen sterk groeiende schaatsclub Gouda. Samen met sportvriend Huib van de Starre werden destijds diverse selecties en jeugdgroepen stevig onderhanden genomen. Per saldo perioden vol sportplezier en overeenkomstige dadendrang. In de sfeer van persoonlijke beleving inmiddels een vooral nostalgisch verleden.

Trainer/coach

De laatste jaren is de focus weer volledig gericht op z'n oorspronkelijke liefde, de edele handbalsport. Juist in de functie van trainer/coach een veeleisende baan. Het uitgesproken ambitieniveau van huidig werkgever Foreholte geeft daar overigens alle aanleiding toe. Drie tot vier trainingsavonden plus competitiewedstrijd per week, voorbereiding en reistijden niet inbegrepen. Maar zoals door de genen bepaald, gestelde doelen bereiken immer een dwingende opdracht.

De sportman Ad Boucher ten voeten uit:

Een leven met en voor de sport!



De handbal- coach in actie

Het is zaterdag 26 februari 2011

De locatie sporthal DE TULP, thuisbasis van onder meer het dames 1-team. Gegeven: de cruciale competitiewedstrijd Foreholte (4e plaats) tegen Olympia (3e plaats) uit Hengelo staat geprogrammeerd.

Met nog 6 speelronden te gaan een duel dat beslissend kan zijn voor het verdere verloop van de competitie. Door te behalen winst nog volop in de race voor het kampioenschap, bij verlies zal vrijwel zeker afgehaakt moeten worden (zie onderstaande noot van de redactie).

Ter voorbereiding zijn extra trainingen ingelast. Tactische concepten doorgenomen, automatismen nogmaals herhaald, te verwachten spelsituaties besproken.

Conditie en mentale gesteldheid van alle speelsters zijn aangescherpt.

Contactsport

Zelfvertrouwen en geloof in eigen kunnen is thans het bepalende motto. Het handbalspel is namelijk bij uitstek een contactsport, fysieke en mentale hardheid een evidente voorwaarde. Alle betrokkenen zijn dus voorbereid op een felle en zware strijd. Tegen half negen is met circa 250 toeschouwers de sporthal vrijwel volledig gevuld. De spanning onder het aanwezige publiek is tastbaar. Het belang van de wedstrijd bekend. De teamleden hebben de warming-up afgerond en coach Bouwer installeert zich met assistenten en wisselers in het voor hen gereserveerde vak.

Beide scheidsrechters en centrale tijdwaarneming zijn gereed. Het beladen duel kan beginnen. De wedstrijd is nauwelijks aangevangen of uw verslaggever (betrokken en met voetbalachtergrond) stoot verbaasd en vooral angstig een naast hem zittende insider aan.

Dit gaat niet goed is zijn logisch ogende conclusie. Na amper 6 minuten speeltijd is de stand immers 1 - 5 in het évoordeel van de gasten. De kenner stelt mij enigszins gerust. Sterk wisselende scores horen nu eenmaal bij het handbalspel.

Tactische wissels

Coach Bouwer heeft de situatie ook onderkend en reageert uiterst alert. Geeft in woord en gebaar de nodige aanwijzingen, vooral verdedigend moet het beter. Hij wijzigt het eerder gekozen spelconcept en past doorlopend tactische wissels toe. En verdraaid, de doorgevoerde aanpassingen missen z'n uitwerking niet! Onder groot enthousiasme van het sterk meelevende publiek wordt inderdaad de negatieve score niet alleen recht getrokken, maar zelfs omgebogen tot een voordelige 11 - 6 stand bij de rust. Tijdens de korte pauze worden instructies herhaald, door de groepsyell het geloof in eigen kunnen aangemoedigd. Gedurende een groot deel van de 2e helft blijft het positieve verschil intact. Ondanks een benutte time-out van Olympia loopt naar evenredigheid de score op tot 25 - 20.

Met nog ruim 3 minuten zuivere speeltijd op de klok lijkt er geen vuiltje meer aan de lucht. Edoch, de tegenstander denkt daar heel anders over. In een fanatiek en hard uitgevoerd slotoffensief wordt punt na punt teruggewonnen. Spanning en nervositeit nemen zichtbaar toe, ook bij coach Ad. Hij tracht het aanvalsritme van de tegenstander te breken door onder meer luidkeels aanmerkingen te maken richting het arbitrale duo. Het levert hem zelfs een formele waarschuwing op.

25-23

Onvoorspelbare seconden tikken (te) langzaam weg. Dan klinkt eindelijk de bevrijdende zoemer, de spannende strijd is gestreden. Het duel is tenslotte met 25 - 23 succesvol afgesloten. De ontlading is groot, alle betrokkenen laten dat vrijelijk blijken. Ontspannen is nu het parool. Zichtbaar blij en tevreden druppelen coach en speelsters de bomvolle kantine binnen. Links en rechts worden felicitaties aangeboden, complimenten aangehoord.

Onder het genot van een toepasselijke drankje slaat een algehele vrolijkheid toe. Coach Ad licht nog maar eens de gevolgde strategie toe. Kenners luisteren aandachtig, ze zijn het met hem eens. De winnende coach heeft immers altijd gelijk! Kijkend naar hem verwoord een trotse maar ook vermoeid ogende uitblinkster Ramona Vink haar gevoelens: Hij is een harde, niet alleen voor ons maar ook voor zichzelf. Voldoende trainingsarbeid - discipline en onderlinge saamhorigheid zijn voor hem sleutelbegrippen.

Voor onze nog jonge groep de enige weg tot succes. Het is inmiddels redelijk ver na middernacht. De terugreis naar Gouda kan worden aangevat. Ad's vrouw Petra is de chauffeur van dienst. Een geslaagde missie trouwens, "morgen" wacht namelijk weer de volgende uitdaging op het sportieve vlak.

De competitie is immers nog steeds niet afgerond!

Noot van de redactie:

Sinds 26 februari heeft het team één aanvullende competitiewedstrijd afgewerkt. Op 12 maart werd helaas verloren. Met inbegrip van een inhaalwedstrijd kan desalniettemin de 2e plaats worden bereikt, 4 punten achter koploper Loreal.

Mocht in plaats van het kampioenschap deze plek vervolgens behouden blijven, dan resteert een nacompetitie waarbij alsnog promotie naar de eredivisie kan worden afgedwongen.

Geïnteresseerden kunnen de ontwikkelingen tot aan het einde van de competitie volgen via

TV-WEST, teletextpagina 634.



bron Ad Bouwer
interview: Piet Huisman
foto's: Foreholte dames team
Ton Elferink
realisatie: Cees Vermeulen
www.goudanet.nl
dossier SPORTSTAD

maart 2011



foto's: Ton Elferink